

ת"פ 60776/02/19 - מדינת ישראל נגד אליהו פדידה

בית משפט השלום בקריית גת

07 פברואר 2022

ת"פ 60776-02-19 מדינת ישראל נ' פדידה
ת"פ 57356-07-20 מדינת ישראל נ' פדידה
בפני כב' הסגנית נשיא נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
נגד
אליהו פדידה
ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון בשם עו"ד דוד מועלם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען **בחלק הכללי לכתבי האישום**, בתקופה מסוימת עובר למועדים הרלוונטיים לכתבי האישום היו הנאשם והגברת דליה עוזרי (להלן: "דליה") בני זוג.

2. במועדים הרלוונטיים לכתבי האישום הייתה דליה בת זוגו של המתלונן.

3. ביום 01.08.2018 במסגרת ה"ט 1305-08-18 אסר בית המשפט על הנאשם להטריד את המתלונן בכל דרך ובכל מקום, לאיים עליו, לבלוש אחריו, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו ומעשיו או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת, **ליצור עמו קשר בין ישיר ובין עקיף, לרבות באמצעות הטלפון** ובכלל זה באמצעות משלוח הודעות או בכל דרך אחרת כולל באמצעות האינטרנט, להימצא במרחק הנופל מ-1,000 מטרים מדירת מגוריו, מרכבו, ממקום עבודתו או להתקרב אליו אישית למרחק הפחות מ-1,000 מטרים. בדיון שהתקיים ביום 07.08.2018 האריך בית משפט השלום באשדוד את תוקף הצו למשך שישה חודשים נוספים (להלן: "הצו").

4. על פי הנטען **בעובדות כתב האישום** במסגרת ת"פ 57356-07-20, ביום 12.11.2018 בסמוך לשעה 17:31, הפר הנאשם את הצו בכך שהתקשר למתלונן ואמר לו: "סחתיין שאתה קונה לדליה מיטה יהודית". כמו כן, בסמוך לשעה 19:03, התקשר הנאשם אל המתלונן בשנית ואמר לו: "עכשיו היא אמרה לך שאין לה מצב רוח ואתה אומר לה צאי בחוץ".

5. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
6. הנאשם צירף תיק נוסף - ת"פ 60776-02-19 (להלן: "התיק המצורף").
7. על פי הנטען בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, ביום 07.08.2018 בבית משפט השלום באשדוד, לאחר שהדין בבקשתו של המתלונן כנגד הנאשם הסתיים ובית המשפט נתן את החלטתו, ניגש הנאשם למתלונן ואיים עליו באומרו לו: "אני ארצח אותך, אני אזיין אותך".
8. בנסיבות אלו הנאשם אף הפר את הצו שניתן כנגדו.
9. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין; ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
10. במסגרת ההסדר הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להשית על הנאשם עונש של שלושה חודשים מאסר בעבודות שירות, תוך שהצדדים חלקו ביניהם בשאלה שמא העונש יושת בחופף או במצטבר לעונש בדמות עבודות שירות שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ (בית משפט השלום ברמלה) 16274-01-18, עוד הוסכם כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם עונשים נלווים.
11. למען שלמות התמונה יוער, כי הצדדים ביקשו שבית המשפט יידרש לעניין העונש מבלי צורך להזדקק לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן או לחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות (בשל הענישה בדמות עבודות שירות שהושתה ממילא על הנאשם במסגרת ת"פ (בית משפט השלום ברמלה) 16274-01-18).
- ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)
12. המאשימה עמדה על חומרת המעשים שביצע הנאשם, על כך שמדובר בשתי עבירות של הפרת צו שבוצעו על ידי הנאשם כנגד אותו מתלונן, והפנתה לעברו הפלילי העשיר וממין העניין של הנאשם. מתוך כך סברה המאשימה שיש מקום כי חודש אחד משלושת החודשים בעבודות שירות שיוטלו על הנאשם יוטל במצטבר, לצד ענישה נלוות בדמות קנס, מאסר מותנה והתחייבות.
13. מנגד, ההגנה הפנתה לכך שמדובר בעבירות ישנות; לנסיבות המקלות שבביצוע העבירות; לכך שעברו הפלילי של הנאשם הינו ברובו ישן וכי בעברו הפלילי של הנאשם אין עבירות חמורות באופן מיוחד; ולכך שהנאשם עלה לאחרונה על דרך חיובית ומקיים אורח חיים נורמטיבי. מתוך כך עתרה ההגנה להשית על הנאשם את שלושת החודשים בעבודות שירות בחופף לעונש המאסר בעבודות שירות שנגזרו עליו במסגרת ת"פ (בית משפט השלום ברמלה) 16274-01-18.

14. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על האירועים ונטל אחריות על מעשיו, שיתף בנסיבותיו האישיות וביקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

15. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

16. בעצם ביצוע עבירת **האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מביצוע פעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989); וכב' השופט ד' ביניש (כתוארה אז) בע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006)).

17. בעצם ביצוע **עבירת הפרת הוראה חוקית**, פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו שמירה על סדרי החוק וכיבוד החלטות שניתנות על ידי בעלי סמכות ובציפייה שהאזרח יישמע להחלטות אלה ויפעל על פיהן.

18. בשים לב לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח טיבו של האיום וטיבן של הפרות הצו, סבורתני כי במקרה הנדון מצויה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף שאינו נמוך כלל ועיקר.

19. **בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** במסגרת ת"פ 60776-02-19, שעניינה עבירת **האיומים**, יש לשקול את טיבם של **דברי האיום** שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן. בעניין זה, לחומרה, נתתי דעתי לכך שהאיום שהושמע בפני המתלונן היה איום בוטה וקונקרטי לפגיעה בחייו של המתלונן בכך שהנאשם אמר לו: **"אני ארצח אותך, אני אזין אותך"**.

20. עוד ולחומרה, נראה כי לא ניתן להקל ראש במידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה, ובית המשפט רואה בחומרה יתרה את העובדה כי את מעשה האיום ביצע הנאשם בתוככי בית המשפט, בסמוך להחלטת בית המשפט האוסרת עליו ליצור כל קשר עם המתלונן- תוך שהלה מפר ברגל גסה ובבוטות את החלטת בית המשפטואף מוצא לנכון לאיים על המתלונן באיום ממשי וקונקרטי לפגיעה בחייו.

21. **בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** במסגרת ת"פ 57356-07-20, שעניינה **הפרת הוראה חוקית**, בכך שביום 12.11.2018, התקשר הנאשם בשתי הזדמנויות למתלונן ומסר לו הודעות קצרות, אכן לא מדובר בהפרות צו המצויות ברף חומרה גבוה, עת לא נלוו להפרות עבירות נוספות ועדיין, לא ניתן להתעלם מכך כי הנאשם הפר ברגל גסה את הוראות בית המשפט אשר ניתנו לו **וזאת בשתי הזדמנויות שונות**, ויש בעצם ביצוע העבירה כדי ללמד על כך שהוראות חוקיות אינן נר לרגלי הנאשם וכי יקשה ליתן בו אמון.

22. כמו כן, אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם התקשר למתלונן בשתי הזדמנויות שונות, על אף שהוא הורשע בסופו של יום בעבירת הפרת צו אחת בלבד. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 **אסף יקותיאל נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות יהוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שכלול לעבירות בפרט.

23. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, מכתבי האישום ומטיעוני ההגנה עולה כי העבירות בוצעו על רקע סיומו של הקשר הזוגי בין הנאשם לדליה, וקישו של הנאשם לקבל את הקשר הזוגי החדש שנרקם בין המתלונן לדליה. עם כל הקושי שעמד בפני הנאשם, ברי כי אין בכך להצדיק במאומה את ההתבטאות המאיימת ושלוחת הרסן של הנאשם כלפי המתלונן ואת הפרות הצו של בית המשפט שבוצעו על ידו.

24. לקולה, יש לשקול את העובדה כי נראה שכלל מעשיו של הנאשם בוצעו מתוך התפרצות זעם ומבלי שכלול להם תכנון מוקדם משמעותי. אם כי, אין לתת לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות מסוג זה בעידנא דריתחא, ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

25. בנוסף, בית המשפט מביא בחשבון כי לא נראה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו, הנאשם לא מימש את איומיו ולא הפעיל אלימות ולא עשה שימוש בנשק קר או בחפץ כלשהו. דא עקא, אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, שכן זו דרכן של עבירות האיומים או עבירת הפרת צו, באשר אלו בדרך כלל אינן מסבות נזק שנראה לעין, כך שחומרתן טמונה בעצם ביצוען דווקא ולא בהכרח בתוצאותיהן. אם כי, בנקל ניתן לשער את עגמת הנפש והחשש אשר ניטע בליבו של המתלונן על לא עוול בכפו בשעה שהנאשם יצר עמו קשר, איים עליו הטריד את שלוות נפשו, בניגוד לצו בית משפט שניתן כנגדו.

26. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי, מקום שבו מדובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירות **איומים והפרת צו בית משפט**, בדרך כלל נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא מאסר מותנה ובמקרים החמורים יותר, נקבעו מתחמים שראשיתם במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וברף העליון עונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם תמיד ניתנים לריצוי בעבודות שירות. לפסקי דין המייצגים את מדיניות הענישה שלעיל, ראו למשל, ת"פ (שלום טב') 48693-09-13 **מדינת ישראל נ' סאלם דגאשה** (נבו, 11.11.2014); ת"פ (שלום רח') 60759-08-16 **מדינת ישראל נ' שמעון טרנה** (נבו, 10.01.2018); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 51725-12-18 **חוטובלי נגד מדינת ישראל** (29.05.2019); ת"פ (שלום רמ') 4052-10-17 **מדינת ישראל נ' סלאביק חורוש** (נבו, 13.02.2020); ת"פ (שלום ים) 65442-09-16 **מדינת ישראל נ' דוד אליצור** (נבו, 10.05.2020); ת"פ (שלום רמ') 22331-05-15 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' עארף אהווידי** (נבו, 13.06.2016); עפ"ג (מחוזי ים) 46728-01-18 **כהן נ' מדינת ישראל** (נבו, 25.12.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 21477-04-15 **מדינת ישראל נ' דוד טייב** (נבו, 17.09.2017); ת"פ (שלום

נצ' (41505-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 08.06.2021); ע"פ (מחוזי מרכז) 23787-08-18 שמעון משה נגד מדינת ישראל (09.07.2019)).

27. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הפרת צו בית משפט לבדה**, בדרך כלל נקבעו בעניינם של הנאשמים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא מאסר מותנה וברף העליון עונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם תמיד ניתנים לריצוי בעבודות שירות, והכל בהתאם לחומרה ולמספר ההפרות (ראו לעניין זה, רע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 25.04.2021); ת"פ (שלום פ"ת) 37442-04-14 מדינת ישראל נ' אהרן בריג (נבו, 04.08.2014); ת"פ (שלום רמ') 22982-11-20 מדינת ישראל נ' שמואל שימחייב (נבו, 09.02.2021); ת"פ (שלום אי') 40373-08-13 מדינת ישראל נ' אבירם זגורי (נבו, 04.01.2016); ת"פ (שלום ק"ג) 23255-09-14 מדינת ישראל נ' יניב אביב לומברוזו (נבו, 02.07.2017)).

28. אשר לעונשים שהושתו בכל מקרה ומקרה, הרי שאלו הושפעו מהנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה וממאפייניהם האישיים של הנאשמים, כגון קיומו של עבר פלילי, הבעת חרטה והכאה על חטא, קיומו או היעדרו של הליך טיפולי-שיקומי, וכיוצא באלה. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה **נותרה אינדיבידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב"** (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, "פ" 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

29. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בשים לב **לעקרון המנחה בענישה; לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם; לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; ולמדיניות הענישה הנוהגת**, מצאתי לקבוע כי בנסיבות ת"פ 60776-02-19, כאשר הנאשם מוצא לנכון לאיים על המתלונן בבית המשפט, בסמוך לאחר שמוצא כנגדו צו שיפוטי האוסר עליו ליצור כל קשר עם המתלונן, אזי מתחם שתחתיתו מאסר מותנה אינו הולם את הנסיבות, ועל כן מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם** במקרה דנן ינוע בין מאסר קצר לבין 9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, ובכל הנוגע לת"פ 57356-07-20, **מתחם העונש ההולם** ינוע בין מאסר מותנה, לבין כמה חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות לצד ענישה נלוות.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

30. אשר לגזירת העונש הכולל לנאשם בגדרי המתחמים שקבעתי, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק

העונשין.

31. לחומרה, נתתי דעתי לעברו הפלילי המכביד של הנאשם **(ת/1)** הכולל 10 הרשעות קודמות, בין השנים 1998-2022, במגוון עבירות, ובהן תקיפה, היזק לרכוש, הפרת הוראה חוקית, הטרדה, חבלה ברכב, הסעת שוהה בלתי חוקי, איומים; הפרעה לשוטר ועוד, אשר חלקן ממין העניין, בגין הלה נידון למגוון עונשים בדמות מאסרים בפועל, מאסרים מותנים, קנס, ופיצוי. עם זאת, נתתי דעתי לכך שהעבירה האחרונה **שנעברה** על ידי הנאשם נעברה על ידו בשנת 2017 (כאשר הוא הורשע בגינה בתחילת שנת 2022); חלק לא מבוטל מהעבירות בוצעו על ידי הנאשם לפני זמן ניכר; וכי מחצית מהרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישנו להן זה מכבר.

32. עוד נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן בוצעו לפני למעלה משלוש שנים, בשנת 2018. אם כי, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא אותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים.

33. כמו כן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הלה הביע חרטה על מעשיו, הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בהעדת העדים. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו, ומבלי להתעלם מכך כי הוא הספיק לרצות בעברו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כן נתתי משקל לנסיבות חייו של הנאשם ומשפחתו כפי שאלה פורטו בשלב הטיעונים לעונש.

34. כאן המקום להזכיר כי בתיק זה **הגיעו הצדדים למתווה מוסכם לעניין העונש**, אשר כולל ענישה בדמות שלושה חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך שהצדדים נחלקו ביניהם בשאלה האם שלושת החודשים ירוצו בחופף לעונש שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום ברמלה או שמא רק שני חודשים מתוכם ירוצו בחופף, וחודש אחד במצטבר. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות של הנאשם, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר, שהינו סביר בנסיבות העניין ומאזן נכונה בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי של הנאשם.

35. באשר לשאלת אופן ריצוי עונש המאסר בעבודות השירות, הרי שנוכח חומרת העבירות שביצע הנאשם והישנותן; הערכים המוגנים שנפגעו; ועברו הפלילי המכביד של הנאשם מחד גיסא, ומאידך גיסא, נוכח הודאתו של הנאשם במיוחס לו וקבלת האחריות מצדו על מעשיו; חלוף הזמן; נסיבותיו האישיות של הנאשם; ויתר הנסיבות לקולה כפי שפירטתי, ובאיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, מצאתי להשית על הנאשם שלושה חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות כך ש - 15 ימים מתוכם ירוצו **במצטבר** לעונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום ברמלה, והיתרה תרוצה **בחופף**.

36. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם ירצה 15 ימים מתוכם במצטבר לעונש שנגזר עליו

ביום 06.01.2022, במסגרת ת"פ 16274-01-18, והיתרה תרופה בחופף.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה ישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

- ב.** מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע.
- ג.** קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים וריציפים שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.
- ד.** הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית.

העתק הפרוטוקול ישלח לסנגוריה הציבורית.

זכות ערעור כחוק.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי. הובהר לי כי ככל שאעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 2,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפני את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.